

- declararea ca definitive a efectelor dispozițiilor anulate și a oricărei măsuri luate în aplicarea acestora până la înlocuirea respectivelor dispoziții, într-un termen rezonabil, prin acte adoptate în conformitate cu tratatul astfel cum este interpretat prin hotărârea Curții;

Motivele și principalele argumente

Comisia solicită anularea articolului 1 punctul 1, precum și a articolului 1 punctul 4 în măsura în care inserează un nou articol 4b, din Regulamentul (UE) nr. 1289/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație. Cu titlu subsidiar, în ipoteza în care Curtea ar considera că dispozițiile menționate mai sus nu pot fi dissociate de restul regulamentului atacat, Comisia solicită Curții anularea în totalitate a regulamentului menționat.

Comisia consideră că dispozițiile menționate mai sus sunt incompatibile cu articolele 290 și 291 TFUE în măsura în care prevăd recurgerea la acte delegate, întrucât actele delegate în cauză nu completează și nici nu modifică actul legislativ, ci îl pun în aplicare.

⁽¹⁾ JO L 347, p. 74.

**Recurs introdus la 4 martie 2014 de Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA
împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 13 ianuarie 2014 în cauza T-134/12,
Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT/Comisia**

(Cauza C-102/14)

(2014/C 135/30)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A. (reprezentant: M. Jiménez Perona, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente:

- Anularea în tot a Ordonanței Tribunalului (camera a doua) din 13 ianuarie 2014 în cauza T-134/12 cu privire la inadmisibilitatea acțiunii în anulare
- sau, în subsidiar, anularea uneia sau mai multor părți din ordonanța menționată
 - anularea ordonanței cu privire la ajutoarele primite de proiectele enunțate pe prima pagină a cererii introductive a acțiunii în anulare și
 - anularea ordonanței cu privire la inadmisibilitatea pretențiilor de despăgubire pentru proiectul *BeyWatch* și
 - anularea ordonanței cu privire la inadmisibilitatea pretențiilor de despăgubire pentru proiectul *Indect* și
 - anularea ordonanței cu privire la inadmisibilitatea pretențiilor de despăgubire referitoare la celelalte proiecte
- trimiterea ordonanței în integralitate Tribunalului în vederea soluționării pe fond a cauzei
- sau, în subsidiar, trimiterea, la aprecierea Curții, a uneia sau mai multor părți Tribunalului în vederea examinării pe fond a acestora
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate în cauza T-134/12, care se referă la aceleași motive.

Motivele și principalele argumente

Eroare de fapt săvârșită de Tribunal în cadrul aprecierii probelor ordonanței atacate, prin aceea că nu a ținut seama de unele documente prezentate de reclamantă în cadrul acțiunii formulate. În opinia acestei părți, Tribunalul a ignorat fapte, omisiuni și documente de mare importanță pentru motivarea ordonanței.

Eroare de drept săvârșită de Tribunal în cadrul aprecierii probelor ordonanței atacate, prin aceea că acesta a considerat valabilă numai calea prevăzută la articolul 272 TFUE, iar nu și calea prevăzută la articolul 263 din același tratat.

Eroare de drept săvârșită de Tribunal prin aceea că nu a luat în considerare inducerea în eroare a reclamantei de către Comisie cu privire la faptul că notele de debit constituie un act definitiv în cadrul exercitării competențelor sale proprii și, prin urmare, un act supus căilor de atac. Încălcarea de către Tribunal a principiului egalității și nediscriminării, prevăzut la articolul 20 din Cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Eroare de drept săvârșită de Tribunal în cadrul aprecierii probelor ordonanței atacate, prin aceea că nu a ținut seama de faptele, de omisiunile și de documentele indicate în primele alineate ale cererii introductive a recursului.

Eroare de drept săvârșită de Tribunal în cadrul aprecierii nemotivării de către Comisie și a lipsei oricărui comentariu al acesteia cu privire la o mare parte din susținerile prezentate de reclamantă în cadrul acțiunii în anulare.

Eroare de fapt și eroare de drept săvârșite de Tribunal cu privire la aprecierea probelor ordonanței atacate referitor la inadmisibilitatea cererii de despăgubire pentru proiectul *Bey Watch*, care periclitează viabilitatea sa. Recurenta demonstrează pertinența invocării răspunderii extracontractuale și îndeplinirea tuturor cerințelor impuse de jurisprudența comunitară pentru invocarea acestei răspunderi.

Eroare de drept săvârșită de Tribunal cu privire la aprecierea probelor ordonanței atacate referitor la inadmisibilitatea cererii de despăgubire pentru proiectul *Indect* întrucât acesta a considerat că, pentru a invoca răspunderea Comisiei pentru nemotivare, răspunderea contractuală este singura cale de atac în condițiile în care, potrivit jurisprudenței comunitare, răspunderea extracontractuală este singura cale posibilă.

Eroare de fapt și eroare de drept săvârșite de Tribunal cu privire la aprecierea probelor ordonanței atacate referitor la inadmisibilitatea cererii de despăgubire pentru celelalte proiecte, prin aceea că Tribunalul și-a extins competența ca și cum ar fi fost vorba despre o acțiune din oficiu.

Acțiune introdusă la 10 martie 2014 – Comisia Europeană/Regatul Suediei

(Cauza C-114/14)

(2014/C 135/31)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și L. Lozano Palacios, agenți)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, întrucât nu a scutit prestările de servicii poștale efectuate de serviciile publice poștale și livrările de bunuri accesorii acestor prestări, și întrucât nu a scutit livrările, la valoarea nominală, de timbre poștale utilizate de către serviciile poștale pe teritoriul național, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 132 alineatul (1) litera (a) și al articolului 135 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2006/112/CEE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾.
- obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia Europeană a introdus o acțiune împotriva Regatului Suediei în temeiul articolului 258 TFUE pentru motivele următoare.

Articolul 132 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112 prevede că statele membre scutesc prestarea de servicii și livrarea de bunuri accesorii acestora efectuate de către serviciile poștale publice.